

det være rimeligt, at der er reserveret en beskedent Bolig for Ministrene, der kommer derned, undertiden maaske for den smukke Egns Skyld, men dog ogsaa af Interesse for den Anstalt, hvis øverste foresatte de er. Jeg tror, det vil være uheldigt, om den nuværende Minister vilde afskaffe en saadan Bolig og derved hindre efterfølgende Ministre i gennem varige Besøg — hvad enten man nu vilde kalde det Ferie- eller Inspektionsbesøg — at vise deres Interesse for denne Skole og dens Gerning.

Medens jeg taler om den Slags Forhold, vil jeg gerne nævne en anden Sag, som ogsaa berører den højtærede Undervisningsminister. I Finansaaret 1923—24 fik Overbibliotekaren ved Universitetsbiblioteket fra Ministeriet Meddelelse om, at det aarlige Tilskud, som Universitetsbiblioteket fik, skulde nedsættes med 10 pCt. Overbibliotekaren gjorde paa Universitetsbibliotekets Vegne opmærksom paa det næsten umulige eller saare vanskelige heri. For det første var der indgaaet visse Forpligtelser, som man ikke kunde løbe fra, der var fra Aarets Begyndelse løbende Subskriptioner dels paa Tidsskrifter og dels paa Bøger; endvidere indeholdtes der i det aarlige Annuum, som skulde nedskrives, Penge til den daglige Administration, til Belysning, Kontorhold, Rengøring og den Slags Ting, og endelig var der ogsaa deri indbefattet Penge til Indbinding af Værker, alene til den danske Aflevering løb Indbindingskontoen f. Eks. op til 15 000—16 000 Kr. om Aaret. Man kunde selvfølgelig ikke pludselig fradrage 10 pCt. i disse Udgifter, hvorved Driften af Biblioteket helt eller delvis maatte standses, og man maatte da tage hele Fradraget paa Bogindkøbskontoen, der beløber sig til 30 000 Kr., men da Fradraget udgør omtrent en Trediedel af dette Beløb, 9 000 Kr., vilde det jo i høj Grad vanskeliggøre og delvis ødelægge Bogindkøbet. I Biblioteket skal nemlig ifølge ministeriel Bestemmelse, der gaar tilbage til 1848, visse Videnskaber være særlig repræsenteret, f. Eks. Naturvidenskaberne, Naturhistorie, Teknologisk og Medicin. Det skal anskaffe de Værker og de Ting, som er nødvendige for disse Videnskaber Tarv, det maa sørge for, at der er videnskabelige Apparater, og gøre dem tilgængelige for Dyrkerne af de paagældende Videnskaber. Det kgl. Bibliotek løser samme Opgave for Historie, for de humane Fag, for Teologi og Jura. Man vil se, at disse Opgaver er nogenlunde ligestillet med Hensyn til Udgifter til Anskaffelse af videnskabelige Hjælpemidler, men

dog vil det være noget dyrere at løse Universitetsbibliotekets Opgave, naar det skal ske paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade. Ikke desto mindre har dette Biblioteks Annuum været knapt Halvdelen af det kgl. Biblioteks, men det er hidtil lykkedes det paa Grund af sine udmærkede Bytteforbindelser, paa Grund af Støtte fra Videnskaberne Selskab og paa Grund af mange andre særlige Omstændigheder at løse den stillede Opgave, i alt Fald tilnærmelsesvis. Men denne Reduktion paa 10 pCt. af dets Annuum har nu medført, at medens Staten vedblivende opfylder sine Forpligtelser overfor de Krav, der stilles fra de humane Videnskaber, idet den ikke rører ved det kgl. Biblioteks Annuum, tilsidesætter den ganske de naturvidenskabelige og tekniske Videnskaber Krav, som ikke paa forsvarlig Vis kan røges for det reducerede Beløb. Biblioteket overtog i sin Tid Stillingen som Centralbibliotek for den medicinske Videnskab mod en tilsvarende meget beskedent Forhøjelse af sit Annuum, og denne Forhøjelse forsvinder nu ganske ved den Reduktion, der har fundet Sted. Fra indsigtfuld Kilde er jeg blevet gjort opmærksom paa, at denne Reduktion ikke kan forsvares fra et videnskabeligt Synspunkt, og det synes ogsaa, som om den Maade, hvorpaa den gennemføres — uden direkte Forhandling med Overbibliotekaren — er meget uheldig.

Jeg vil ligeledes rette nogle Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister angaaende de private Realskoler. Den højtærede Undervisningsminister udtalte herom den 30. Oktober — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere Udtalelsen —: „Det er en bekendt Sag, at Højkonjunkturen med de store Statstilskud har gjort adskillige Skoleejere velstaaende, og de Mænd fra Realskolerne, som har været hos mig, har da heller ikke overfor mig fremsat nogen Udtalelse om, at Skolerne ikke har kunnet bære denne Nedsættelse. De har tværtimod tilkendegivet, at naar de blot kunde nøjes med den, gik det nok.“ Ja, jeg ved selvfølgelig ikke, hvilke Mænd den højtærede Undervisningsminister hentyder til, og hvem den højtærede Minister har forhandlet med, men det var i alt Fald ikke de Mænd, som Ministeren forhandlede med den 6. August, da Nedsættelsesplanerne fremsattes, det var med andre Ord ikke de ansvarlige Repræsentanter for de private Realskoler, det har jeg bragt i Erfaring. I det Referat, som blev omdelt efter Mødet, sammenfattes de faldne Udtalelser fra de 3 Mænd, som officielt re-